

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 23 grudnia 1994 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów.

Na podstawie art. 38 pkt 2—4 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1993 r. Nr 108, poz. 486 i Nr 134, poz. 646) oraz w związku z art. 4 ust. 9 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o denominacji złotego

(Dz. U. Nr 84, poz. 386) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 15 grudnia 1992 r. w sprawie prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów (Dz. U. Nr 99, poz. 496 oraz z 1993 r. Nr 59, poz. 274 i Nr 131, poz. 624) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1:

- a) w ust. 1 wyrazy „a także” zastępuje się wyrazami „w tym również”,
- b) w ust. 4 kwotę „20.000.000 zł” zastępuje się kwotą „3.000 zł”;

2) w § 2:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) «cena zakupu» — rozumie się cenę, jaką nabywca płaci za zakupione składniki majątku, pomniejszoną o podatek od towarów i usług, podlegający odliczeniu zgodnie z odrębnymi przepisami, a przy imporcie powiększoną o należne cło, podatek akcyzowy, podatek importowy oraz opłaty wyrównawcze; a w przypadku otrzymania składnika majątku w drodze darowizny lub spadku — wartość odpowiadającą cenie zakupu takiego samego lub podobnego składnika,”

b) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) «wyposażenie» — rozumie się rzeczowe składniki majątku, związanego z wykonywaną działalnością, nie zaliczone zgodnie z odrębnymi przepisami do środków trwałych, których wartość jest wyższa niż 200 zł”;

3) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. 1. Podatnicy obowiązani są prowadzić ewidencję środków trwałych zgodnie z odrębnymi przepisami oraz ewidencję wyposażenia.

2. Ewidencja wyposażenia powinna zawierać co najmniej następujące dane: datę nabycia, numer rachunku, nazwę wyposażenia, cenę zakupu wyposażenia lub koszt wytworzenia, numer pozycji, pod którą wypisano w księdze koszt związany z nabyciem wyposażenia, datę likwidacji (w tym również datę sprzedaży lub darowizny) oraz przyczynę likwidacji wyposażenia.

3. Podatnicy, którzy w ciągu roku podatkowego utracili lub zrzekli się prawa do zryczałtowanego opodatkowania albo po raz pierwszy zakładają ewidencję wyposażenia, dokonują wyceny wyposażenia według cen zakupu lub według wartości rynkowej z dnia założenia ewidencji.”;

4) w § 5 skreśla się pkt 1;

5) w § 7:

- a) w ust. 1 w pkt 1 wyraz „trzech” zastępuje się wyrazem „siedmiu”,
- b) w ust. 1 w pkt 2 skreśla się wyrazy „i ewidencję zakupu materiałów podstawowych oraz towarów handlowych, zwaną dalej «ewidencją zakupu i sprzedaży»”,
- c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Ewidencja sprzedaży, o której mowa w ust. 1 pkt 2, powinna być zbroszurowana, a jej karty kolejno ponumerowane. Ewidencja powinna zawierać na-

stępujące dane: liczbę porządkową wpisu, datę uzyskania przychodu nie udokumentowanego fakturami, rachunkami oraz kwotę tego przychodu.”;

d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Podatnicy korzystający ze zwolnienia od podatku od towarów i usług, jeżeli nie prowadzą odrębnej ewidencji sprzedaży, o której mowa w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 11, poz. 50, Nr 28, poz. 127 i Nr 129, poz. 599 oraz z 1994 r. Nr 132, poz. 670), zwanej dalej «ustawą VAT», mogą w ewidencji sprzedaży w odrębnej kolumnie wykazywać przychody podlegające opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług określone w art. 2 ust. 3 ustawy VAT oraz łączną kwotę dziennej sprzedaży wynikającą z rachunków uproszczonych.”;

6) w § 8:

a) w ust. 2 skreśla się wyrazy „zakupu i”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W wypadku dokonywania przesunięć (przerzutów) towarów handlowych oraz materiałów podstawowych między zakładami należącymi do tego samego podatnika, podatnik dokumentuje te zdarzenia dowodami wewnętrznymi, zwanymi «dowodami przesunięć». Dowody przesunięć powinny być sporządzane w dwóch egzemplarzach, z których jeden powinien być przechowywany w zakładzie, z którego dokonano przesunięcia towaru lub materiału, a drugi — w zakładzie, w którym przyjęto te towary lub materiały.”;

7) w § 9 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podatnicy, o których mowa w § 1 ust. 1 i 2, obowiązani są zawiadomić urząd skarbowy o prowadzeniu księgi w terminie do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rok podatkowy, od którego będą opłacać podatek dochodowy na zasadach ogólnych. Podatnicy, u których obowiązek prowadzenia księgi powstaje w ciągu roku, powinni złożyć zawiadomienie w terminie trzech dni od dnia założenia księgi.”;

8) w § 10 wyrazy „zamieszczonymi we wzorze” zastępuje się wyrazami „do wzoru”;

9) w § 11 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Zapisy w księdze powinny być dokonywane w języku polskim i w walucie polskiej w sposób staranny czytelny i trwały (np. atramentem, długopisem), na podstawie prawidłowych i rzetelnych dowodów.

2. Stwierdzone błędy w zapisach poprawia się:

- 1) przez skreślenie dotychczasowej treści i wpisanie nowej, z zachowaniem czytelności błędnego zapisu, oraz podpisanie poprawki i umieszczenie daty dokonania poprawki lub
- 2) przez wprowadzenie do księgi dowodu zawierającego korekty błędnych zapisów. Zapisy zmniejszające przychody, lub koszty mogą być dokonywane ze znakiem minus (–) lub kolorem czerwonym.”;

10) w § 15:

a) w ust. 1 skreśla się wyrazy „(ewidencji zakupu i sprzedaży)”;

- b) w ust. 2 w pierwszym i trzecim zdaniu skreśla się wyrazy „(ewidencji)”, a w drugim zdaniu wyraz „przychodu” zastępuje się wyrazem „zakupu”;
- c) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
„3. Podatnik może nie sporządzać opisu, o którym mowa w ust. 2, jeżeli zakup dokumentowany jest specyfikacją dostawcy, pod warunkiem że specyfikacja spełnia wymogi określone dla opisu. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.”;
- 11) w § 16:
- a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:
„1. Zapisy w ewidencji, o której mowa w § 7 ust. 1 pkt 2, powinny być dokonywane jeden raz dziennie po zakończeniu dnia, nie później niż przed rozpoczęciem działalności w dniu następnym.
2. Kwota udzielonej pożyczki i odsetek umownych oraz przyjęcie zastawionej rzeczy powinny być zaksięgowane niezwłocznie w ewidencji, o której mowa w § 5 pkt 3.”;
- b) skreśla się ust. 4;
- 12) w § 17 w ust. 1 po wyrazach „(wspólnika)” dodaje się przecinek i wyrazy „zmiany proporcji udziałów wspólników”;
- 13) w § 19 w ust. 2 wyrazy „złożone urzędowi skarbowemu” zastępuje się wyrazem „przechowywane”;
- 14) w § 20:
- a) w ust. 1 wyraz „czternastego” zastępuje się wyrazem „dwudziestego”;
- b) w ust. 3 dodaje się na końcu zdanie w brzmieniu:
„Warunek ten nie dotyczy podatników dokonujących sprzedaży dokumentowanej wyłącznie fakturami lub rachunkami.”;
- 15) w § 21 skreśla się wyrazy „w całości lub częściowo” oraz „w formie tabulogramów (wydruków komputerowych)”;
- 16) po § 21 dodaje się § 21a w brzmieniu:
- „§ 21a. 1. Od dnia 1 stycznia 1995 r. podatnicy wystawiają dokumenty księgowe i ujmują je w księdze w nowej jednostce pieniężnej (w złotych i w groszach).
2. Podatnicy, którzy sporządzili spis z natury towarów na dzień 31 grudnia 1994 r. w starych złotych, obowiązani są na dzień 1 stycznia 1995 r. dokonać przeliczenia cen jednostkowych i wartości poszczególnych towarów wyrażonych w starych złotych na nowe jednostki pieniężne. Przeliczenia należy dokonać według zasad określonych w ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. o denominacji złotego (Dz. U. Nr 84. poz. 386) w terminie do dnia 31 stycznia 1995 r.
3. Przepis ust. 2 ma zastosowanie odpowiednio do przeliczenia wartości początkowej i dotychczasowego umorzenia środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych wykazanych w ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, a także do przeliczenia wartości wyposażenia wykazanej w ewidencji wyposażenia.
4. W 1995 r. zawiadomienie, o którym mowa w § 9 ust. 1, może być złożone w terminie do dnia 31 stycznia 1995 r.
5. W 1995 r. podatnik może rozpocząć zapisy w ewidencji, o której mowa w § 7 ust. 1 pkt 2, w terminie trzech dni po złożeniu zawiadomienia o prowadzeniu księgi; przychody za okres sprzed dnia rozpoczęcia zapisów powinny być wpisane do ewidencji w łącznej kwocie — za okres od dnia 1 stycznia 1995 r. do dnia złożenia zawiadomienia.”;
- 17) załącznik do rozporządzenia otrzymuje brzmienie określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1995 r.

Minister Finansów: *w z. K. Kalicki*

Załącznik do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 23 grudnia 1994 r. (poz. 788)

Strona tytułowa podatkowej księgi przychodów i rozchodów

PODATKOWA KSIĘGA PRZYCHODÓW I ROZCHODÓW

(Imię i nazwisko — firma)

Adres

Rodzaj działalności

Uwaga: Przed rozpoczęciem zapisów w księdze należy zapoznać się szczegółowo z przepisami rozporządzenia i objaśnieniami zamieszczonymi w załączniku do rozporządzenia.

z Lp.	Data zdarzenia gospodarczego	Nr dowodu księgowego	Kontrahent		Opis zdarzenia gospodarczego	Przychód					
			imię i nazwisko (firma)	adres		wartość sprzedanych towarów i usług		pozostałe przychody		razem przychód (7+8)	
						zł	gr	zł	gr	zł	gr
1	2	3	4	5	6	7		8		9	
					Suma strony						
					Przeniesienie z poprzedniej strony						
					Razem od początku roku						

Zakup towarów handlowych i materiałów według cen zakupu		Koszty uboczne zakupu		Wydatki (koszty)										Uwagi	
				koszty reprezentacji i reklamy objęte limitem		wynagrodzenia w gotówce i w naturze		pozostałe wydatki		razem wydatki (12+13+14)					
zł	gr	zł	gr	zł	gr	zł	gr	zł	gr	zł	gr	zł	gr	zł	gr
10		11		12		13		14		15		16		17	

OBJAŚNIENIA DO PODATKOWEJ KSIĘGI PRZYCHODÓW I ROZCHODÓW

1. Zapisy w księdze dotyczące wydatków (kosztów) powinny być dokonywane na podstawie dowodów określonych w § 11 do 15 rozporządzenia.

2. Zapisy w księdze dotyczące przychodów ze sprzedaży wyrobów, towarów handlowych i usług powinny być dokonywane na podstawie wystawionych faktur lub rachunków. Zapisów tych dokonuje się jeden raz dziennie po zakończeniu dnia, nie później niż przed rozpoczęciem działalności w dniu następnym. Jeżeli w danym dniu podatnik wystawia wiele rachunków, zapisów w księdze można dokonywać jedną sumą wynikającą z dziennego zestawienia tych rachunków, zwanego dalej zestawieniem sprzedaży. Zestawienie sprzedaży powinno zawierać co najmniej następujące dane: datę i kolejny numer zestawienia, numer od — do rachunków objętych zestawieniem, sumę zbiorczą tych rachunków oraz podpis podatnika lub osoby, która sporządziła zestawienie.

Przychody uzyskane ze sprzedaży na eksport na zasadach umowy komisji powinny być dokonywane na podstawie Jednolitego Dokumentu Administracyjnego SAD i kopii faktury wystawionej przez komisanta na rzecz komitenta z tytułu wykonania usługi w eksporcie.

Podatnicy prowadzący ewidencje, o których mowa w § 7 ust. 1 pkt 2, mogą dokonywać zapisów dotyczących przychodu, wykazanych w tych ewidencjach, w jednej pozycji na koniec każdego miesiąca.

3. Jeżeli podatnik prowadzi odrębną ewidencję, o której mowa w art. 27 ust. 1 i 4 ustawy VAT, zapisy w księdze dotyczące przychodów ze sprzedaży towarów mogą być dokonywane na koniec miesiąca łączną kwotą wynikającą z miesięcznego zestawienia sporządzonego na podstawie danych wynikających z tej ewidencji. Zestawienie, o którym mowa w zdaniu poprzedzającym, powinno zawierać co najmniej następujące dane: datę i kolejny numer zestawienia, sumę przychodów ze sprzedaży pomniejszoną o należny podatek od towarów i usług oraz o wartość towarów i usług nie stanowiącą przychodów w rozumieniu ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych i powiększoną o przychody nie objęte obowiązkiem ewidencjonowania dla celów podatku od towarów i usług.

4. Podatnicy, o których mowa w art. 30 ustawy VAT, mogą ewidencjonować przychody w księdze oraz w ewidencji sprzedaży łącznie z podatkiem od towarów i usług, z tym że na koniec miesiąca muszą dokonać korekty o należny podatek od towarów i usług.

5. Zapisy w księdze dotyczące pozostałych przychodów powinny być dokonywane na podstawie dowodów potwierdzających te przychody (np. faktur, rachunków, dowodów bankowych).

6. Wpisów do poszczególnych kolumn księgi należy dokonywać stosownie do objaśnień podanych w ust. 7 do 29. Przy dokonywaniu zapisów w księdze, wynikających z prowadzonych przez podatnika:

- ewidencji sprzedaży,
- rejestrów kupna i sprzedaży wartości dewizowych,
- ewidencji pożyczek i zastawionych rzeczy,
- ewidencji dla potrzeb podatku od towarów i usług, nie wypełnia się kolumn od 3 do 5 księgi.

7. Kol. 1 przeznaczona jest do wpisania kolejnego numeru zapisów do księgi. Tym samym numerem należy oznaczyć dowód stanowiący podstawę dokonania zapisu.

8. W kol. 2 należy wpisywać dzień miesiąca wynikający z dokumentu stanowiącego podstawę dokonywania wpisu (datę poniesienia wydatku, otrzymania towaru lub uzyskania przychodu albo datę zestawienia sprzedaży).

9. W kol. 3 należy wpisywać numer rachunku lub innego dowodu. Jeżeli zapisów dokonuje się na podstawie dziennego zestawienia sprzedaży; należy wpisywać numer zestawienia rachunków.

10. Kol. 4 i 5 są przeznaczone do wpisywania imion i nazwisk (nazw firm) oraz adresów kontrahentów (dostawców lub odbiorców), z którymi zawarte zostały transakcje dotyczące zakupu surowców, materiałów, towarów itp. lub sprzedaży wyrobów gotowych (towarów), gdy transakcje te udokumentowane są fakturami, rachunkami i paragonami. Kolumn tych nie wypełnia się w wypadku zapisów dotyczących przychodu ze sprzedaży na podstawie dziennych zestawień sprzedaży.

11. W kol. 6 należy wpisywać rodzaje przychodów lub wydatków. Określenie to powinno zwięźle oddawać istotę dokonanego zdarzenia gospodarczego, np. zakup blachy, zapłata za poniklowanie obręczy, wypłata wynagrodzeń za okres... itp.

12. Kol. 7 przeznaczona jest do wpisywania przychodów ze sprzedaży wyrobów (towarów handlowych) i ze sprzedaży usług. Podatnicy prowadzący działalność w zakresie kupna i sprzedaży wartości dewizowych w kolumnie

tej wpisują miesięczną kwotę przychodu (sprzedaży wartości dewizowych) wynikającą z prowadzonego rejestru kupna i sprzedaży wartości dewizowych. W wypadku prowadzenia działalności polegającej na udzielaniu pożyczek pod zastaw (w lombardach) do kolumny 7 wpisuje się na koniec miesiąca kwotę prowizji stanowiącą wartość spłaconych w danym miesiącu odsetek lub różnicę między kwotą uzyskaną ze sprzedaży zastawionych rzeczy a kwotą udzielonych pożyczek.

13. Kol. 8 jest przeznaczona do wpisywania pozostałych przychodów. Zapisów tych dokonuje się na podstawie wystawionych faktur, rachunków lub umów kupna-sprzedaży, dowodów bankowych itp.

14. Kol. 9 przeznaczona jest do wpisywania łącznej kwoty przychodów zaewidencjonowanych w kol. 7 i 8.

15. Kol. 10 przeznaczona jest do wpisywania zakupu materiałów oraz towarów handlowych według cen zakupu. Podatnicy prowadzący działalność w zakresie kupna i sprzedaży wartości dewizowych w kolumnie tej wpisują miesięczną kwotę zakupionych wartości dewizowych, wynikającą z prowadzonego rejestru kupna i sprzedaży wartości dewizowych.

16. Kol. 11 przeznaczona jest do wpisywania kosztów ubocznych związanych z zakupem, np. kosztów dotyczących transportu, załadunku i wyładunku, ubezpieczenia w drodze itp.

17. Kol. 12 przeznaczona jest do wpisywania kosztów reprezentacji i reklamy prowadzonej w inny sposób niż w środkach masowego przekazu lub prowadzonych publicznie w inny sposób. W kolumnie tej wykazuje się tylko koszty reprezentacji i reklamy, które określone zostały do wysokości 0,25% przychodu.

18. Kol. 13 przeznaczona jest do wpisywania wynagrodzeń brutto wypłacanych pracownikom (w gotówce i w naturze). Wynagrodzenia w naturze wpisuje się według przeciętnych cen stosowanych w danej miejscowości, w dacie wypłaty w obrocie rzeczami tego samego rodzaju i gatunku, z uwzględnieniem ich stanu i stopnia zużycia, a jeżeli przedmiotem świadczeń w naturze są usługi wchodzące w zakres działalności gospodarczej pracodawcy — według cen stosowanych wobec innych odbiorców niż pracownicy. Wpisu dokonuje się na podstawie list płac lub innych dowodów, na których pracownik potwierdza własnym podpisem kwoty otrzymanych wynagrodzeń w gotówce i w naturze.

19. Kol. 14 przeznaczona jest do wpisywania pozostałych kosztów (poza wymienionymi w kol. 10—13), z wyjątkiem kosztów, których zgodnie z art. 23 ustawy nie uznaje się za koszty uzyskania przychodów. W kolumnie tej wpisuje się w szczególności takie wydatki, jak: czynsz za lokal, opłatę za energię elektryczną, gaz, wodę, c.o., opłatę za telefon, zakup paliw, wydatki dotyczące remontów, amortyzację środków trwałych, wartość zakupionego wyposażenia. Wydatki z tytułu używania nie wprowadzonego do ewidencji środków trwałych samochodu osobowego, w tym także stanowiącego własność osoby prowadzącej działalność gospodarczą, dla potrzeb działalności gospodarczej podatnika, należy wpisywać w tej kolumnie po zakończeniu miesiąca na podstawie miesięcznego zestawienia poniesionych wydatków wynikających z rachunków zawierających numer rejestracyjny pojazdu. Suma wydatków zaliczonych do kosztów uzyskania przychodów w poszczególnych miesiącach, ustalona od początku roku podatkowego, nie może przekraczać kwoty wynikającej z ewidencji przebiegu pojazdu za ten sam

okres, to jest kwoty wynikającej z pomnożenia liczby kilometrów faktycznego przebiegu pojazdu oraz stawki za jeden kilometr przebiegu, określonej w odrębnych przepisach przez właściwego ministra. Jeżeli podatnik opłaca podatek obrotowy, kwotę podatku obrotowego można wpisać w tej samej pozycji, w której wykazano przychód, lub w odrębnej pozycji, w łącznej kwocie na koniec każdego miesiąca.

20. Kol. 15 przeznaczona jest do wpisywania łącznej kwoty wydatków wykazanych w kolumnach od 12 do 14.

21. Podatnicy, o których mowa w art. 20 ustawy VAT, mogą po zakończeniu miesiąca w kol. 10 do 12 i 14 dokonać korekty zapisów dotyczących kosztów uzyskania przychodów o tę część naliczonego podatku od towarów i usług, która nie może być odliczona od podatku należnego. Jeżeli występują trudności w zakwalifikowaniu podatku do kosztów wpisywanych w wymienionych kolumnach, podatnik może dokonać pełnej korekty w kol. 14.

22. Kol. 16 jest wolna. W kolumnie tej można wpisywać inne zaszłości gospodarcze poza wymienionymi w kol. 1—14. W kolumnie tej można również wpisywać wydatki odnoszące się do przychodów miesiąca lub roku następnego (lat następnych).

23. Kol. 17 przeznaczona jest do wpisywania uwag do treści zapisów w kolumnach 2—16. Kolumna ta może być także wykorzystywana, np. do wpisywania pobranych zaliczek, obrotu opakowaniami zwrotnymi.

24. Po zakończeniu miesiąca wpisy dokonane w danym miesiącu należy podkreślić, a dane kol. 7—15 zsumować. Wynikłe z podsumowania kwoty należy podkreślić. Podatnik może pod podsumowaniem danego miesiąca wpisać w poszczególnych kolumnach sumy od początku roku do miesiąca poprzedzającego dany miesiąc i w kolejnej pozycji wpisać w poszczególnych kolumnach sumę od początku roku.

25. W wypadku prowadzenia księgi za pomocą komputera, po zakończeniu miesiąca należy sporządzić wydruk komputerowy zawierający podsumowanie zapisów za dany miesiąc i wpisać do odpowiednich kolumn księgi sumy miesięczne wynikające z tego wydruku.

26. Jeżeli podatnik nie dokonuje podsumowania zapisów kolejnych miesięcy narastająco od początku roku, to po zakończeniu roku podatkowego musi na oddzielnej karcie w księdze sporządzić zestawienie roczne. W tym celu należy wpisać do właściwych kolumn sumy z poszczególnych miesięcy i dodać je.

27. W celu ustalenia wartości poszczególnych składników spisu z natury materiałów i towarów handlowych według cen nabycia należy ustalić procentowy wskaźnik kosztów ubocznych zakupu (kol. 11) w stosunku do ogólnej wartości zakupu towarów handlowych i materiałów zaewidencjonowanych (w kol. 10) (suma kosztów ubocznych zakupu pomnożona przez 100 i podzielona przez wartość zakupu). O tak ustalony wskaźnik należy podwyższyć jednostkowy koszt zakupu, a następnie ustalić wartość poszczególnych składników spisu z natury.

Podatnik może również dokonać wyceny wartości materiałów i towarów handlowych według cen zakupu, tj. bez podwyższenia tej ceny o wskaźnik kosztów ubocznych zakupu.

28. W celu ustalenia dochodu osiągniętego w roku podatkowym należy na oddzielnej karcie księgi:

- 1) ustalić wartość osiągniętego przychodu w roku podatkowym (kol. 9),
- 2) ustalić wysokość poniesionych w roku podatkowym kosztów uzyskania przychodów w sposób następujący:
 - do wartości spisu z natury na początek roku podatkowego doliczyć wartość zakupu towarów handlowych (materiałów) z kolumn 10 i 11, a następnie pomniejszyć o wartość spisu z natury sporządzonego na koniec roku podatkowego,
 - kwotę wynikającą z tego obliczenia powiększyć o kwotę wydatków z kolumny 15 oraz pomniejszyć o wartość wynagrodzeń w naturze w tej części, w której wydatki (koszty) związane z wynagrodzeniami w naturze zostały zaksięgowane w innych kolumnach księgi przychodów i rozchodów (np. w gastronomii koszty zakupu materiałów i towarów handlowych zużytych do przygotowania posiłków dla pracowników zostały wpisane w kol. 10),
- 3) wartość osiągniętego przychodu (kol. 9) pomniejszyć o wysokość poniesionych w roku podatkowym kosztów uzyskania przychodu, obliczonych zgodnie z objaśnieniami zawartymi w pkt 2; wynikająca z tego obliczenia różnica stanowi kwotę dochodu osiągniętego w roku podatkowym.

29. Przykład obliczenia dochodu

	zł	gr
1. Przychód (kol. 9)	60.805,56	
2. Wysokość kosztów uzyskania przychodów poniesionych w roku podatkowym:		
a) wartość spisu z natury na początek roku podatkowego	8.241,50	
b) plus wydatki na zakup towarów handlowych i materiałów (kol. 10)	19.321,20	
c) plus wydatki na koszty uboczne zakupu (kol. 11)	579,63	
d) minus wartość spisu z natury na koniec roku podatkowego	2.542,03	
e) plus kwota pozostałych wydatków (kol. 15)	27.362,25	
f) minus wartość wynagrodzeń w naturze ujętych w innych kolumnach księgi	1.200,30	
Razem koszty uzyskania przychodu	51.762,25	
3. Ustalenie dochodu osiągniętego w roku podatkowym:		
a) przychód (pkt 1)	60.805,56	
b) minus koszty uzyskania przychodów (pkt 2)	51.762,25	
Dochód (a – b)	9.043,31	

30. Zasady określone w ust. 1—29 stosuje się odpowiednio w przypadku prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów w imieniu podatnika przez biuro rachunkowe.